

ACC. NR. 437

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Johanna Paleltion
Härad: Fjärås brunn Adress: Klevminnsgatan
Socken: Klevminnsgård Berättat av
Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

Skogssnecan, Kastellanece m.m.

Skriv endast på denna sida!

11 år

LUND'S UNIVERSITET'S

FOLKTRÅDENS VÄRDE STRÅVÄRFEN

Elin Far ^{var} 5½ år Dahlström
och Sven ⁸⁰ år
Dahlström samt Matta Sjöholm m.fl.
i sin barndomsby berättade att en
kulla skulle grävas i Linnungeby-
då brungrävärne hade källan nära
färdig - påträffade de en koppars-
kittel full med præmningar som de
genast ännade uppstaga - då ägarens
hustru kom ut till dem hoppande.

Kom och lyckas mig med mäniskor, här
är en stor lugga som åter opps allt
hagen i baktugnen - brungrävärne
tittade genast opps på den myrskrämde
kvinnan men med detta sanna var kitteln
med præmningarna uti förloruna
Myndsamt gingo de in i huset för att

Kova ~~bort~~ buggan från bakugnen - så
fanns der ingen tg. och tingen låg orörd
och oskaddad som förrut både buggan och
kitteln varo försvunna - men källan
fanns der ännu och flera af byns inne-
värare hemtar vatten der ^{Läsbart på sk. bok och skogen} de samma.
Det fanns en gång en Herreman fra
Skänabekk som jag inte hört sagt
annat namn på än Landtrådet - som
ofta brukade gå ut i sin skog - der
träffade han en ögon kvinna som
han pratade med hvar gång han
kom till skogen - om seder fick han
söta att det var Skogsnufvan - men
han höll ändå i att gå till skogen
och prata med henne - hvarför

(175)

3
Skogsmupan gjordet det ret man ej
men endag eller satt dödade hon
honom - man fann honom döden
morgn i skogen på en bänke som åttu i
dag kallas för Landstadsbacken.
Karmorskän ^{Nina} ^{80 år} ^{Hedström} ^{Skinnar}
^{samt hennes son}
berättade Det fant en gång en gode nisse
och så var det så beställdt i den guden att
pigan skulle gödsla i Särhuset.
Husbonden hade sagt ifrån att inte
pigan fick ge nisse smör i grötten
men pigan som skulle gödsla blev
överens med nisse om han ville
gödsla så skulle hon ge honom smör i grötten men hon lade smöret på
botten för inte husbonden skulle fö

Nisse godslade knökt och kom så in för
att åta - men när han inte fåg till något
smör. Så gick han genast ut och hämtade
godseten in i fähuset igen - sen gick
han in igen för att åta - när han då
kom till bordet och smöret - så gick
han ut att godsla på rytt igen -
så var det en annan nisse som hans egare
ville förgöra han satt nisse gräva en
brunn och när då nisse gräpt långt
ned i fjorden hämtade de en stor kvarn
- Hen var på nisse - och gingo så in
till bordet att åta och dricka och var
glada för det de blivit nisse knötk
men nisse var inte af sådan natur
så att han kunde förgöra spisa sätt-

Tissem havad gjordes på ett under-
bart sätt så litet att han brach
det genom halset i Kvarnstenen
och fick på det sättet " om halßen
så gick han upp ur brunnen
och in till bordet - kurdant kom-
mer du till bordet sad hushoudem
komm inte ige förrän du fått
Kvarnstenen från halßen - nisse
gick ut och slog Kvarnstenen
sönder och så kom han in igen
på det inta nisse skulle ana osäd
blef brunnen en vatthaus -
annars var den ännu till graf åt
Tissem ~ så var det en
mann Tissem på ett ställe där
var 4 jygor som gick och gjorde
marr åt Tissem - tissem kom blef lite
förtredad på dem och bestöt att stratta
åt dem igen - en gång de sovoo

Dog nisse och bar dem dock bade dem
i en bad i mod brannen så varo
prigorna olita Stora - så stod Nisse
en stund och lag på dem så lade
han - en kast och en lång
en djöck och en sträng var han
var han då trädde straxat sig tillpäeds
så var han dem snällt in igen
det var en bondgård som lag nära Skogen
och gärdeut folkt varo mycket goda
vänner med Skogsmannen han bra-
kommia det och släppte grader till sig
om Kräddarne - så hade en Prinsessa-
da komediant spelare med sin lejörn
fått nattlogi i samma rum der
Skogsmannen hette grader Skogsmannen
Kom - i Skogen hämer björnen och
Skogsmannen dog igen varandra men
var der sågo varandra i
en bondgård födder Skogsmannen

det var en katt - Skogsmannen

Hade grodor och Björnen brunnade

Skogsmannen trodde att han ville ha-

va en groda och kastade en till

sägande ~~te här hette~~ honom som kom på Björnens nos

Björnen blev ilsken och överföll

Skogsmannen de varo starka båda

och brottades en tid utan att någon

av gården folkt vittnade - så gick man-

nen ett par dagar därefter trappade

Skogsmannen hufbonden och sade

da till honom Skall du hafva den

katten längre - så går jag inte till

dig mer - hufbonden gick en tid och andra-

de och tänkte ~~din~~ Skogsmannen mena-

de björnen - nästa gång han trappade

Skogsmannen sade han att nu han inte

den katten mer - och sen gick Skogs-

mannen dit som förr - ^{Obs!}

Ett gång skulle ett par ^{äkta par} ^{Nine} separera från

finn Tispe och denne honom kvar i
det ena landet och hjälpa resa till ett
annat - när de då kommo ut midt på
havet sade Tuppen jag är ~~me~~ ^{bäckebut}
och far berättade att Skolbarnen i en skola
(jag tyckte det Chalmers i Stockholm) frågade ~~me~~
finn barare om hof att i middagsprisen
gi på isen då de kommo på isen stod
der en hvid häst, en af gosslarne satte
sig upp på hästen och ånnu flera
finn flera der satte sig upp ju längre
blef hästen, bararen såg det och kommade
till gosslarne att hoppa ned af hästen
han var ju väg dit ned då en af gos-
slarne sade: Kors i Krist sådant hopp,
hästen försvarade genast och gosslarne
föllo i isen och pinga inte hof att
gå på den isen mer -
och far berättade sonen var soldat
att när militärerna vore på exercisöpning

I näheten af Kometklinet - de ofta sago
en ovantlig man på Kometklinet - pressdikt
som han bodde där. Årseen finns der en
ställa med så gott vatten - en gång
blef min far samt ett par andra soldater
törstiga och gick till ställan för att dricka
men de hade ingen annan råd än att
taga vatten i sina mössor da framträdde
en gallo med en röd mössa från
huvudet och ett väckert pärsl i handen
hurcu han tog vatten och gaf dem att
dricka - men han holl hjälpe i känlet -
(liksom han vore fädd att nagon af
dem skulle göra liksom drängen som
frun på Trollsjöby lände ut chidsson
varapton till en bärke som trollen
ställt på pelare samt festade och
dansade derinner en sinn jungfru bjöd
honom att dricka ur ett horn - han
drog ut drycken och tog honnet -
(det var ett för trollen mycket svårtigt
hur nuvar ett troll bläste deri hörda alla fört det -)

Men här sätter ingen upp soldaterna gör
 de soro mycket tackdamma och tacka-
 de honom på det vänligaste - han
 mårde vänligt åt dem igen men lade
 ingenting - en danskt som begyntet där
 stod en man på kommetstint -
 såges härliga sig från denna lägen,
 d. s. d. s. Tatt vid en Herrgård låg en
 backe i den backen bodde troll - på gärde
 fanns en kungstöckan som ringde till middag
 o. s. v. arbetarne för gästen som hafpt mat
 med sig hemifrån - tyckte att deras mat
 försvar på ett oförklarligt sätt snart
 klockan ringt - En middag hade en dräng
 sitt arbete tatt invid backen - Snart det
 ringt toll middag blef det en bittervalla i
 backen i huvudet sven blef en öppning
 drängen gick genom öppningen in i backen
 alla trocken sprungo om hvarandra
 för att få tag i hvar sin hatt ligande:

Hvar är min hatt? åven drängen sade:
Hvar är min hatt? trocken sade då här
är ingen hatt till dig du får ta Fars
den gamla - efter som trocken fök
Sina hattar på grusingo de till Herrgar-
den der arbetare satt och åt middag i
en folkstuga - der kunde drängen se dem
på bordet sätta af arbetarnas mat -
Drängen faratade om handelsen - sen
blef det inte längt till middag -

Far och Mor och Korsorallhuset Hållta
Göteborg berättade att fra Häggardson
fordom stått ett slott som fästet i
fjorden och bevakas af offentliga mäster
det fanns ett hål som ledde ner till
slottet och flera hundra varit där inne
och de kunnat förmömma möbler och
saker af allehanda slag men inte
kunna det allra minsta föremål ur
slottet men så en gång der var två kar-

har inne i slottet - blef der af osynliga
maffer lagt en så stor sten för hävet
att flera starka karlar måste vätra bort
stenen bort för att få karlarna ut - sen
dess har ingen varit därinne och nu är
alldt fämut. på den tiden hävet stod öppet
gingo flera obt för sitt nöjes skutt -
berättarne har även varit der fastän
inte inne i slottet men en läraddare
i Härnösand by som heter Karl
Dalgren har varit därinne ~
det enda som nu någon gång kan
söngas är en mycket stor köpsasspoert som
lägger i vattnet - det lades att ett viss
tyrfalpar som aldrig fått annat än söt
mjölk skulle kunna drag upp portarne
var de varo 3 år gamla det var en
husbonde som portrade upp ett par
lädera - när frigen skulle ge dem mjölk
kom hon på magot vis att spilla ut den

Mjölk - ¹³42¹³ för henne frammande
Herr kom i det samma och sade:
det är ju mycket för litet mjölk
till den klippan - der får fås batten
i - han pratade tills han fick
henne att så batten i - när de då
voro tre är skulle dra åt oss
porten - och de hade redan
porten uppå halv då föll den
tjuren omkull som fått batten - då
skrattades det så högt från Stotts-
ön och Sades: Ha, ha, ha, ha, der
föll vanhalven - och porten
föll tillbaka i sin plats i gen

LUND'S UNIVERSITETS

FOLKMINNESARKIV

Öberg ^{40 år.} och Johan Edvard Joensson ^{30 år}
från Skurups - ^(Lant arbet) som båda
varit hälsojkar ~~på~~ på Svaneholms
Herregård - Öberg sade att han sett
spöke på Svaneholm -

14

14 Edward Sade: att han sett Anna
varför där om grällarna -
i en vedkällare sätter en kvinna
och åter på en brodsprappa -
det förs inte hem ^{Hemmen vid Skövdebacken} som helst gå
sen det är kvall, ett far på Mor och
Matta Sjöholm samt Kerstin Andersson.
Sandberg. Istimme berättade Det fann
en gång en Herreman på Stönabacken som
som jag ej hörta sagt annat man på
sekreteraren och en Kyrkoherde i
Evertöf och Istimme som hette Strand
som varo avvinnu - så blev den sittmående
döende och sände bud till L. att han skulle
komma till honom att de skulle försonas.
men L. ville inte utan reste till Köpen-
hamn i Stället. Strand dog - L. fick veta det
i Köpenskamn. L. gick på Köpenskamns
gator och förest da se Strand föra förbi
sig. Sekreteraren Sade: de säga att Strand är

död - der var han ju - men det var ¹⁵
mer än i Köpenhamn att stråll upp =
Sökte honom det var överallt även sen
han kommit till sitt hem <sup>UNDs UNIVERSITET
FOLKMINNE</sup>
om mätterna hade han Gustavolt och
Rökvist och ett par av gården folk
ställte sikkessvis räta över honom
Kerstins moder räkade över honom
ett par mätter - hon saade att kom ett
spor till och över sången der kom
säf om en liten tid dog Herrmannen
u Högakademiens fullt Johanna Dahlström

Slinnunge Slinnungeby

re